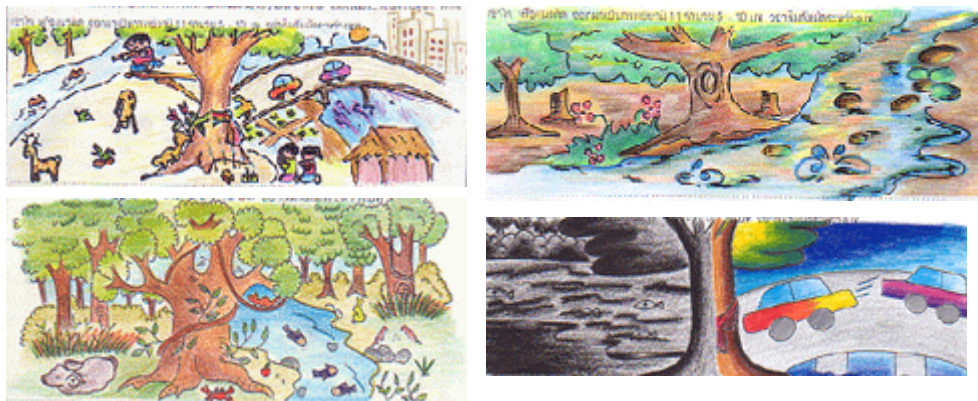

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จัดทำโดย

อาจารย์ภาทิพ ศรีสุทธิ

อาจารย์ 3 ระดับ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสุราษฎร์ธานี

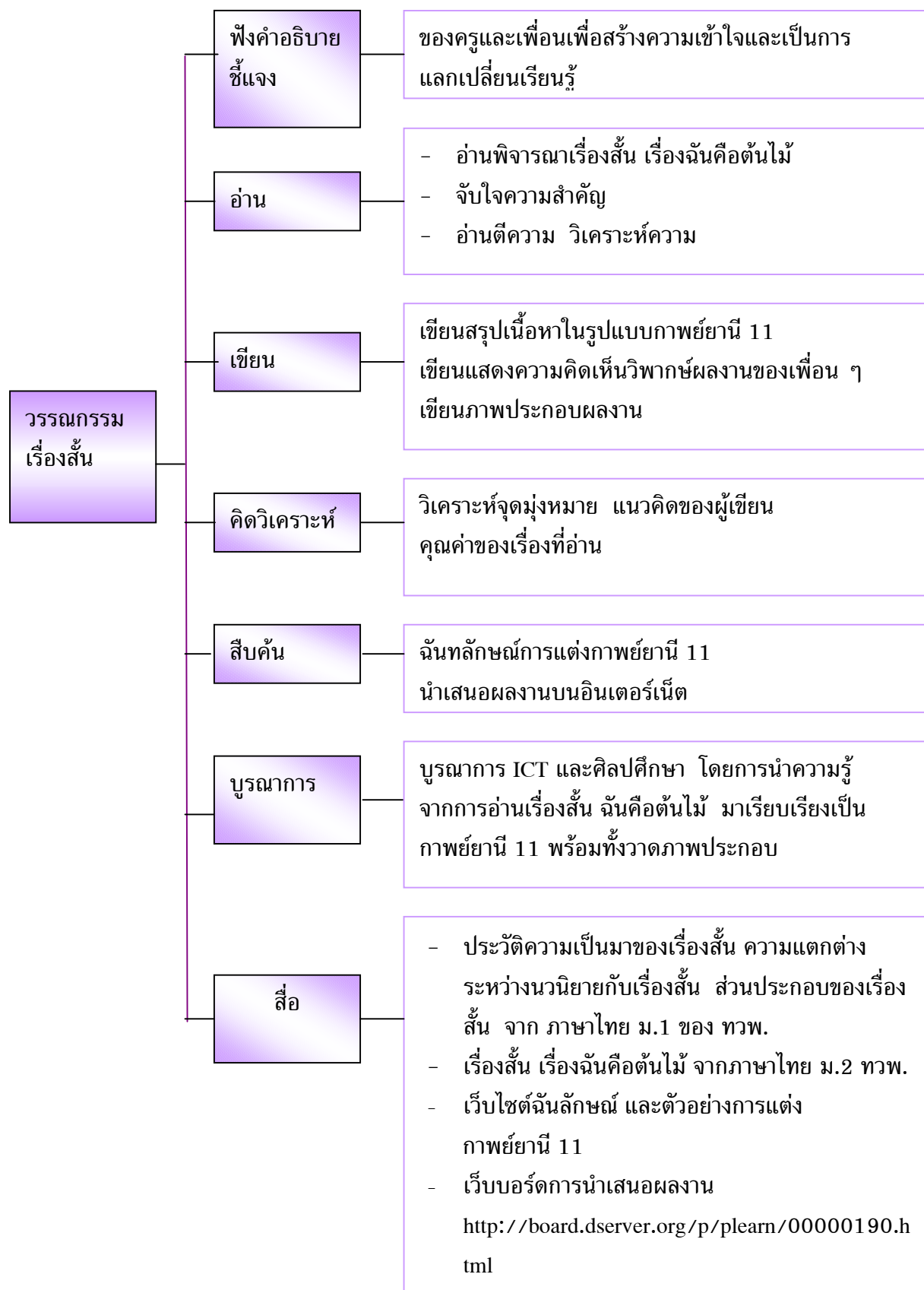
ปีการศึกษา 2547

<http://www.st.ac.th/bhatips>

bhatips@hotmail.com

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547
หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น เวลา 5 ชั่วโมง

แผนผังความคิดในการจัดกระบวนการเรียนการสอน

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547
หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น 5 ชั่วโมง
แผนที่ 1 คาบที่ 1- 2 วรรณกรรมเรื่องสั้น

1. สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นเรื่องเล่าบันเทิงคดีร้อยแก้ว มีขนาดสั้นและกระชับ และมีความคล้ายคลึงกับนวนิยาย ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบให้นักเรียนได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างไว้ในบทเรียน ในการศึกษา วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น นักเรียนต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน เพราะ ประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุมีผล สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถอ่านและพิจารณาเนื้อหา โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา แนวคิดของเรื่อง เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเรื่องสั้นกับนวนิยาย ตระหนักถึงคุณค่าของเรื่องสั้นเรื่องที่อ่าน และสามารถสรุปความคิดรวบยอดเรียงเรียงด้วยตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนบอกลักษณะของเรื่องสั้นได้

นักเรียนพินิจและประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

3. เนื้อหา

3.1 ลักษณะและองค์ประกอบของเรื่องสั้น

3.2 เรื่องสั้น ฉันทาคือต้นไม้

3.3 แนวการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น

1) แก่นเรื่อง

2) โครงเรื่อง

3) เรื่องย่อ

4) ฉาก

5) ตัวละคร

6) บทสนทนา

7) สารของผู้เขียน

8) น้ำเสียงของผู้เขียน

9) ข้อคิดของเรื่อง

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

4.2 ครูตรวจสอบความรู้เดิม ลักษณะและองค์ประกอบของเรื่องสั้น จากนักเรียนโดยการถามปากเปล่า ให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิมโดยการครูเอ่ยชื่อเรื่องสั้นที่นักเรียนเคยอ่านมาในชั้น ม.1

4.3 นักเรียนอ่านแนวการอ่านและพิจารณาเรื่องสั้น “ฉันทาคือต้นไม้” จากหนังสือภาษาไทย ม.2 ของ ทวพ. หน้า 155 -157 ประกอบด้วย

- 1) แก่นเรื่อง
- 2) โครงเรื่อง
- 3) เรื่องย่อ
- 4) ฉาก
- 5) ตัวละคร
- 6) บทสนทนา
- 7) สารของผู้เขียน
- 8) น้ำเสียงของผู้เขียน
- 9) ข้อคิดของเรื่อง

คาบที่ 2

- 4.4 นักเรียนอ่านเรื่องสั้น ฉันคือต้นไม้ แล้วพิจารณาเนื้อเรื่อง ตามแนวการอ่านพิจารณาวรรณกรรมเรื่องสั้น ในข้อ 4.3 1) – 9)
- 4.5 นักเรียนเตรียมนำความรู้ที่ได้จากอ่านเขียนเรียบเรียงเป็นภาพย่านี 11 ในคาบต่อไป
- 4.6 นักเรียนทบทวนความรู้เรื่องภาพย่านี 11 โดยสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต
<http://www.st.ac.th/bhatips/gabpglon11.htm>

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ความรับผิดชอบ ความตั้งใจในการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมสนทนา แสดงความคิดเห็น

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

- 7.1 แบบเรียนภาษาไทย ลักษณะองค์ประกอบและแนวการอ่านพิจารณาเรื่องสั้น ม.1ของ ทวพ. และเรื่องสั้น ฉันคือต้นไม้ จาก แบบเรียนภาษาไทย ลักษณะองค์ประกอบและแนวการอ่านพิจารณาเรื่องสั้น ม.2ของ ทวพ.
- 7.2 เว็บไซต์การแต่งภาพย่านี 11 <http://www.st.ac.th/bhatips/gabpglon11.htm>
- 7.3 เว็บไซต์การนำเสนอผลงาน จากเรื่องสั้นรังสรรค์สู่ภาพย่านี 11
<http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html>

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

9. บันทึกหลังสอน

.....

10. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

อุปสรรคปัญหา/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547
หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น 5 ชั่วโมง
แผนที่ 1 คาบที่ 3-4 วรรณกรรมเรื่องสั้น

1. สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นเรื่องเล่าบันเทิงคดีร้อยแก้ว มีขนาดสั้นและกระชับ และมีความคล้ายคลึงกับนวนิยาย ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบให้นักเรียนได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างไว้ในบทเรียน ในการศึกษา วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น นักเรียนต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน เพราะประเมินค่าเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุมีผล สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถอ่านและพิจารณาเนื้อหา โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา แนวคิดของเรื่อง เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเรื่องสั้นกับนวนิยาย ตระหนักถึงคุณค่าของเรื่องสั้นเรื่องที่อ่าน และสามารถสรุปความคิดรวบยอดเรียบเรียงด้วยตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเรียบเรียงเนื้อหาแนะนำเสนอในรูปแบบภาพยนตร์ 11 ได้

นักเรียนวาดภาพประกอบผลงานได้

3. เนื้อหา

3.1 เรื่องสั้น ฉันทาคือต้นไม้

3.2 การวาดภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหา

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนจากการเรียนรู้และทำกิจกรรมในคาบที่ผ่านมา

4.2 นักเรียนทบทวนความรู้เรื่องฉันทลักษณ์ของภาพยนตร์ 11 พร้อมกัน โดยมีครูคอยใช้คำถามนำ

4.3 นักเรียนเข้ากลุ่ม ตามความสมัครใจ ช่วยกันนำเนื้อหาการการอ่านเรื่อง ฉันทาคือต้นไม้ มาเรียบเรียงเป็นภาพยนตร์ 11 ความยาว ประมาณ 5 – 10 บท

4.4 นักเรียนร่วมกันตรวจสอบฉันทลักษณ์และเนื้อหาว่าครอบคลุมสารของผู้เขียนที่นำเสนอในเรื่องสั้นหรือไม่

4.5 นักเรียนวาดภาพประกอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่องสั้น และผลงานของตนเอง

4.6 นักเรียนและครูร่วมกันสแกนภาพลงคอมพิวเตอร์

4.7 นักเรียนนำเสนอผลงาน กระดานช่วยกันเขียนเวียนกันโหวต

http://www.st.ac.th/thaidepart/klon_vote/index.php และ กระดานห้องเรียนสีชมพู

<http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html>

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ความรับผิดชอบ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความตั้งใจในการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผล

ประเมินผลงานความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์เขียน โดยประเมินจากผลงานกาพย์ยานี 11 และภาพประกอบ โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการพิจารณา

ประเด็นในการพิจารณา

6.1 ฉันทลักษณ์ถูกต้อง

6.2 เนื้อหาครอบคลุมตรงกับเรื่องสั้น

6.3 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ฉันทคือต้นไม้

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบเรียนภาษาไทย เรื่องสั้น ฉันทคือต้นไม้ จาก แบบเรียนภาษาไทย ลักษณะองค์ประกอบและแนวการอ่านพิจารณาเรื่องสั้น ม.2ของ ทพพ.

7.2 เว็บไซต์การแต่งกาพย์ยานี 11 <http://www.st.ac.th/bhatips/gabpglon11.htm>

7.3 เว็บไซต์การนำเสนอผลงาน จากเรื่องสั้นรังสรรค์สู่กาพย์ยานี 11

<http://board.dserver.org/p/pleam/00000190.html> และกระดานช่วยกันเขียนเวียนกันโหวต

http://www.st.ac.th/thaidepart/klon_vote/index.php

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

9. บันทึกหลังสอน

.....

10. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

อุปสรรคปัญหา/ข้อเสนอแนะ

.....

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ท 31102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547
หน่วยที่ 5 วรรณกรรม เรื่องสั้น 5 ชั่วโมง
แผนที่ 1 คาบที่ 5 วรรณกรรมเรื่องสั้น

1. สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นเรื่องเล่าบันเทิงคดีร้อยแก้ว มีขนาดสั้นและกระชับ และมีความคล้ายคลึงกับนวนิยาย ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบให้นักเรียนได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างไว้ในบทเรียน ในการศึกษา วรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น นักเรียนต้องอ่านอย่างพิถีพิถัน เพราะ ประเมินค่าเรื่องทีอ่านอย่างมีเหตุมีผล สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

รู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถอ่านและพิจารณาเนื้อหา โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร บทสนทนา แนวคิดของเรื่อง เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเรื่องสั้นกับนวนิยาย ตระหนักถึงคุณค่าของเรื่องสั้นเรื่องทีอ่าน และสามารถสรุปความคิดรวบยอดเรียงเรียงด้วยตนเองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์ วิพากษ์ และประเมินผลงานของเพื่อนได้

3. เนื้อหา

3.1 ผลงานภาพย่น 11 จากเรื่องสั้นรังสรรค์สู่ภาพย่น 11

3.2 การพิจารณาผลงานภาพย่น 11 ในประเด็น ความตรง สอดคล้อง ครอบคลุมกับเรื่องสั้น ฉนั้นคือ ต้นไม้

3.3 การพิจารณาภาพวาดประกอบ

4. กระบวนการจัดการเรียนรู้

4.1 ครูสนทนากับนักเรียนสอบถามปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนรู้ในคาบที่ผ่านมา

4.2 นักเรียนอ่านผลงานของเพื่อน ๆ ทุกคนจาก กระดานนำเสนอผลงาน

<http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html>

นักเรียนร่วมกันพิจารณาผลงาน การแต่งภาพย่น 11 และภาพประกอบ พิมพ์ความคิดเห็นลงในเว็บบอร์ด โดยระบุว่า เป็นผลงานของกลุ่มไหน ดีเด่นอย่างไร อธิบายเป็นข้อ ๆ ทั้งในเรื่องเนื้อหาและภาพประกอบ

4.3 นักเรียนร่วมกันชื่นชมผลงาน

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ความรับผิดชอบ มารยาทในการวิพากษ์ผลงานของเพื่อน ความตั้งใจในการเรียนรู้

6. การวัดและประเมินผล

ประเมินความสามารถในการวิเคราะห์ ประเมินค่าผลงานอย่างมีเหตุผล มีเหตุผลที่ชัดเจนในการวิพากษ์ ไม่ลำเอียง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

เว็บไซต์การนำเสนอผลงาน จากเรื่องสั้นรังสรรค์สู่กายภาพนี้ 11

<http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html>

8. กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....

9. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....
.....
.....

10. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

อุปสรรคปัญหา/ข้อเสนอแนะ

.....
.....

รายงานการใช้แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยที่ 5 วรรณกรรมเรื่องสั้น : ฉันทน์ต้นไม้
ภาคเรียนที่ 2 /2547 นักเรียนจำนวน 45 คน

ผู้สอน ภาทิพ ศรีสุทธิ

รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยสังเขป

1. อ่านเรื่องสั้น เรื่องฉันทน์ต้นไม้ วิเคราะห์ ประเมินค่า สรุป
2. นำเสนอความรู้ในรูปแบบภาพยนตร์ 11 พร้อมวาดภาพประกอบ โดยทำเป็นกลุ่มตามความสมัครใจ
3. นักเรียนนำเสนอผลงานบนเว็บบอร์ด <http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html> และ http://www.st.ac.th/thaidepart/klon_vote/index.php
4. นักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นวิพากษ์ ประเมินค่าผลงานของเพื่อน

สื่อ

1. แบบเรียนภาษาไทย เรื่องลักษณะและองค์ประกอบของเรื่องสั้น เรื่องสั้นเรื่องฉันทน์ต้นไม้
2. เว็บไซต์การแต่งภาพยนตร์ 11 <http://www.st.ac.th/bhatips/gabpplon11.htm>
3. กระดานนำเสนอผลงาน <http://board.dserver.org/p/plearn/00000190.html>
4. กระดานช่วยกันเขียนเวียนกันโหวต http://www.st.ac.th/thaidepart/klon_vote/index.php

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถแต่งภาพยนตร์ 11 ได้ในระดับ ดี - ดีมาก จำนวน 12 กลุ่ม อีก 1 กลุ่มได้ระดับพอใช้ และนักเรียนสามารถพัฒนาผลงานได้ หากได้ดูตัวอย่างของเพื่อนและครูแนะนำเพิ่มเติม หลังจากพัฒนาผลงานแล้ว ผลงานอยู่ในระดับดี
2. การวาดภาพประกอบ นักเรียนวาดภาพประกอบได้สวยงาม สอดคล้องกับเนื้อหา 8 กลุ่ม สวยงามแต่ไม่สอดคล้อง 3 กลุ่ม วาดสวยงามแต่ผิดคำสั่ง 1 กลุ่ม มีภาพประกอบแต่ไม่สวยงามและไม่สอดคล้องกับเรื่อง 1 กลุ่ม เมื่อนำเสนอผลงานจึงต้องนำผลงานของเพื่อนมาประกอบแทน
3. การวิพากษ์ผลงาน นักเรียนมีมารยาท มีความรู้ความเข้าใจ มีเหตุผลและใช้ภาษาในการวิพากษ์ได้ดี

นวัตกรรมที่ผู้สอนนำมาพัฒนาการเรียนรู้

การพัฒนาความสามารถจากการอ่านของนักเรียนที่เรียนเก่งในระดับที่ซับซ้อนขึ้น กล่าวคือ โดยปกติเมื่อครูให้นักเรียนอ่านเรื่องใด ๆ ก็จะมีนักเรียนเพียงแต่ตอบคำถาม หรือเขียนสรุปความย่อความ ก็เป็นอันจบกระบวนการเรียนรู้ แต่ครั้งนี้ผู้สอนได้เพิ่มความยากขึ้นโดย เมื่อผ่าน วิเคราะห์ ประเมินค่าแล้ว ต้องถ่ายทอดความรู้ในรูปแบบร้อยกรอง และเพื่อเป็นการถ่ายทอดจินตนาการที่ชัดเจน และให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข ผู้สอนจึงได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มซึ่งจะช่วยลดภาระของนักเรียนได้ระดับหนึ่ง

ข้อค้นพบและความคิดเห็นของผู้สอน

ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า การมอบหมายงานให้กับนักเรียนนั้น ควรจะคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล หากเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มที่มีความรับผิดชอบ ควรให้งานที่มีความยากหรือซับซ้อนกว่านักเรียนโดยทั่วไป ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ได้แสดงความสามารถเต็มศักยภาพ

ผลงานนักเรียน

จากเรื่องสั้น รัชสรรค์เป็นภาพยนตร์ยานี 11

ฉันคือต้นไม้

..... ล้ำธารธารน้ำไหล..... กลางพงไพรและเทือกเขา
 ต้นไม้ให้ร่มเงา..... ช่วยแบ่งเบาอุทกภัย
 สัตว์ป่าหลายชนิด..... ทุกชีวิตในป่าใหญ่
 ต้นไม้เติบโตไว..... กิ่งและใบมากมายตา
 ร่มรื่นและเป็นสุข..... บางทีทุกข์เพราะพรวนป่า
 ล่าสัตว์ต่างนานา..... ทุกชีวาสูญสิ้นไป
 ผู้คนเริ่มก่อสร้าง..... ต่างลือลางต้นไม้ใหญ่
 ธรรมชาติเริ่มห่างไกล..... ต้องจากไปเพราะผู้คน
 ผู้คนต่างครั้นเคร่ง..... ไม่ยำเกรงความลับสน
 รูปเทียนมาเวียนวน..... ต่างแบกขนมากมายตา
 ผ้าเหลืองเอามาผูก..... บ้างขอลูกเบอร์สักครา
 ขูดถูกันไปมา..... บ้างบูชาขอโชคลาง
 บ้านเมืองเริ่มเจริญ..... หนทางเดินไม่เปลี่ยววาง
 ฝูงคูลิ่งเป็นลาดยาง..... การเดินทางราบเรียบดี
 ช่วยกันปลูกต้นไม้..... ให้เติบโตใหญ่เป็นสุข
 เสริมสร้างกันทุกปี..... สร้างชีวิตมีสุขใจ
 สังคมให้ร่มรื่น..... ให้สดชื่นน่าอาศัย
 สร้างสุขไม่มีภัย..... สร้างน้ำใจช่วยเหลือกัน

ด.ญ. เกวลิน อินทชาติ เลขที่ 9
 ด.ญ. รัชสิยา เทพนวล เลขที่ 16
 ด.ญ. อริกา นุ่มนวล เลขที่ 21

ฉันคือต้นไม้

..... ต้นไม้กลางป่าเขา..... ให้ร่มเงาสัตว์ทั้งหลาย
 นกน้อยต่างผ่นคลาย..... ระบายสีด้วยเสียงเพลง
 ธารธารน้ำไหล..... กลางพงไพรเสียงบรรเลง
 มนุษย์ไม่ยำเกรง..... เสียงบรรเลงในไพรวัลย์
 ตัดไม้ทำลายป่า..... ฆ่าพฤษภพนาศัลย์
 ไม่เว้นแต่ละวัน..... จนสัตว์นั้นต่างหายไป
 ต่อมาหมู่บ้าน..... คนพลุกพล่านต่างสดใส
 ตัดไม้ทำลายไพร..... เหตุไฉนยังยิ้มกัน
 ต้นไม้แดนโดดเดี่ยว..... ไร่ป่าเขียวไม่สุขสันต์
 ผู้คนกราบไว้กัน..... ผ้าเหลืองนั้นมาพันกาย
 ต้นไม้ธรรมดา..... ทำไมมากกราบถวาย
 ความงามต้องมลาย..... ธรรมชาติก็กลายน่าขุ่นเคือง
 อาหารมาบูชา..... เหมือนคนบ้าที่สิ้นเปลือง
 ต้นไม้ในเมือง..... ระบายเคืองรำคาญตา
 ต้นไม้คล้ายธาร..... ไร้อาณาเขตมาบูชา
 ต้นไม้คู่บ้านนา..... คู่หมู่บ้านหมู่สัตว์เอย

ด.ช. นวิน พงศ์มานะวุฒิ เลขที่ 3
 ด.ช. เอกพล ปานกัลด เลขที่ 6
 ด.ญ. ไตรดา ศรีสายสุข เลขที่ 19
 ด.ญ. อังศวีรา สารล็ก เลขที่ 22

ฉันนี่คือต้นไม้
ยืนต้นในป่าเขา
ลำธารสายน้ำริน
แสงแดดลอดส่องมา
หลายปีผ่านไป
มากสิ่งหลายเหตุการณ์
รอบตัวฉันวุ่นวาย
สภาพไม่ชินตา
มนุษย์ผู้นำพา
ไม่นานป่าก็หาย
ถนนเริ่มตัดผ่าน
ป่าเขาลำเนาไพร
ผู้คนต่างพลุกพล่าน
ต้นไม้ต่างเหี่ยวแห้ง
ตัวฉันเพียงต้นไม้
ให้ปากลับคืนมา

มีกิ่งใบให้ร่มเงา
สายลมเบาพัดผ่านมา
กระทบหินเป็นชินตา
เหล่าสัตว์ป่าพาขึ้นบาน
ฉันสูงใหญ่และตระหง่าน
ยอมเปลี่ยนตามกาลเวลา
คนมากมายทำลายป่า
เหล่าสัตว์ป่าพาล้มตาย
ความแปลกตมาหลากหลาย
น่าเสียดายแสนเศร้าใจ
อีกลำธารเริ่มหายไป
ต้นไม้ใหญ่เริ่มเปลี่ยนแปลง
สร้างหมู่บ้านเสริมกำแพง
ความแห้งแล้งกำลังมา
ที่เฝ้าคอยวันเวลา
และให้เป็นเหมือนเช่นเดิม

ด.ญ.ณัฐกานต์ ข้าแก้ว เลขที่ 10

ด.ญ.สุโรธร ไพฑูรย์ เลขที่ 17

.....ต้นไม้ใหญ่ยืนต้น..... สง่าลึกลับกลางพฤษภา
สัตว์น้อยใหญ่พึ่งพา..... เหล่ามันจ๋าว่ายแหวกวน
.....วันนี้ช่างน่าเศร้า..... มนุษย์เขลาแลนลับสน
หวังเพื่อประโยชน์ตน..... ไม่เคยสนใจผลตามมา
.....จากความเจ็บสงบ..... ต้องประสบสิ่งกั๊งขา
เหล่าคนใจชั่ว..... เหตุใดหน่าจึงเปลี่ยนไป
.....ต้นไม้ไร้ความเจ็บ..... เมื่อเปรียบเทียบกับช่างเศร้าใจ
ฝุ่นฟุ้งเสียดังไซ้..... น้ำเคียวไสโยสิด้า
.....อยากย้อนอดีตคืน..... เพื่อพลิกฟื้นความทรงจำ
ผลของการกระทำ..... ฉันยังจำมีรูคลาย
.....นี่คือสิ่งสะท้อน..... ใจบั่นทอนช่างน่าอาย
ทุกสิ่งพังมลาย..... ป่าหายเพราะเห็นแก่ตน
.....ตอนดีมีคุณค่า..... กราบบูชาทุกแห่งหน
นี่หรือคือใจคน..... ช่างหมองหม่นหมดคุณค่า
.....ไอที่เข้ามาแทน..... ใจเปลี่ยนแผนเหมือนคนบ้า
อยู่อยู่จะมาฆ่า..... มันช่างน่าสมเพชใจ
.....พวกมันนั่นยอมพลี..... เพื่อหวังความสุขให้
เราเป็นมนุษย์ไซ้..... รักรักษาไม่ช่วยกันเอย

ดิวิ เจมส์ ต้อม หมึก - 18/02/2005

ต้นเฒ่าต้นไม้ใหญ่
สัตว์ป่ามากมายเขียว
ลำธารน้ำใสใส
บิ่่นเล่นในไพรวัลย์
วันหนึ่งเกิดปัญหา
สัตว์น้อยหมองซีว
บ้านเรือนเริ่มก่อสร้าง
ผู้คนต่างครั้นเครง
มองเห็นความโศกเศร้า
ต้นเดี่ยวเปลี่ยวกายา
ถนนถูกก่อสร้าง
ต้นไม้เริ่มหายไป
ชักชวนเพื่อนพ้องผู้
ธรรมชาติช่วยนำมา
กั๊ฟ จูน จ๊ะโอ้ - 18/02/2005

กลางพงไพรในป่าเขียว
ต่างแลเหลียวอาหารกัน
นกน้อยใหญ่ต่างสุขสันต์
ขึ้นมีนกันชั่วชีว
มนุษย์มาทำลายป่า
หมดปัญหาช่วยตัวเอง
ต่างรื้อถางไม่ยำเกรง
ร่วมบรรเลงสุขอุรา
ป่าไม้เฉาไม่งามตา
ต่างบูชาสุขสมใจ
ไร้ผีสางคนอาศัย
เหตุทุกขภัยกำลังมา
งและชักจูงช่วยรักษา
สู่ชีวารื่นรมย์ใจ

ตัวฉันคือต้นไม้... ฉันอาศัยอยู่ในป่า
ท่ามกลางหมู่พฤกษา... ฉันสง่าเด่นกว่าใคร
... ฉันยืนต้นอยูนาน... มีลำธารผ่านฉันไป
สัตว์ป่าต่างพร้อมใจ... ดื่มน้ำใสในสายธาร
... ลำต้นฉันสูงใหญ่... กิ่งก้านใบแผ่ไพศาล
แสงแดดไม่อาจผ่าน... จึงเป็นลานอันร่มเย็น
... แต่แล้ววันหนึ่ง... พรานมาถึงผ่านมาเห็น
สัตว์น้อยตัวเป็นเป็น... เดินเที่ยวเล่นเช่นสุขใจ
... จากนั้นมาไม่นาน... ฉันมองผ่านไปทางไหน
ไม่อาจเห็นสัตว์ใด... เพราะจากไปพร้อมนายพราน
... เหตุใดจึงฆ่ากัน... สัตว์เหล่านั้นนำสงสาร
มนุษย์จอมทรูกราน... เพียงต้องการแค่เงินตรา
... หลายปีผ่านไป... ฉันลำใหญ่กิ่งใบหนา
ชาวบ้านที่ผ่านไป... ต่างกางป่าทำนาไร้
... บางคนจุดรูปพหลัน... กราบไหว้ฉันกันยกใหญ่
ผ้าเหลืองมาทมิให้... ฉันนั้นใช้ศักดิ์สิทธิ์หรือ
... นั่นคือประเพณี... ฉันจึงมีคนนับถือ
อาหารได้ทุกมือ... ฉันเลี้ยงลือชื่อไม่เบา

...วันนี้ฉันยืนต้น... มีถนนไร่ร่วมเงา
ฝุ่นควันคั่งเข้มมา... ฉันแลนเศร้าเหงาจับใจ
... ฉันอยากจะมีชา... ฉันจะพาลำต้นไป
ในที่อันห่างไกล... สุขสดใได้ฟ้าคราม
... โปรดช่วยอนุรักษ์ฉัน... เพื่อป่านันพลังงดงาม
ร่มรื่นได้ทุกยาม... สุขสยามตามใจนา
... พวกเราเป็นมนุษย์... ใยไม่หยุดทำลายป่า
พลิกพื้นทุกชีวา... ช่วยรักษาปางดงาม

ด.ญ.กนกนันท์ เลขที่ 7,

ด.ญ. พิมพิศา เลขที่ 14,

ด.ญ. รมิตา เลขที่ 15,

ด.ญ. อลิศา เลขที่ 20

ฉันคือต้นไม้

ท่ามกลางหมู่พฤกษา.....อีกสัตว์ป่านานาพรรณ
 พึ่งพาอาศัยกัน.....แลนสุขสันต์สุดทรรษา
 ป่าเขาลำเนาไพร.....ยังมีใหญ่ยืนสง่า
 กิ่งก้านแผ่สาขา.....ให้คุณค่าอย่างมากหลาย
 นานไปแปรผ่น.....สัตว์ป่าพันธุ์ต่างสูญหาย
 นายพรานมาทำลาย.....สัตว์มากมายต้องทุกข์ทน
 ผู้คนบุกรุกป่า.....ทำไร่นาสร้างชุมชน
 มลพิษเข้าป่า.....ทุกแห่งหนทั่วพงไพร
 ลายน้ำเริ่มหมองหม่น.....ความสุขสันต์พ้นไปไกล
 ป่าไม้แปรเปลี่ยนไป.....เป็นเมืองใหญ่ไร้ไพรสัตว์
 ร่วมแรงร่วมรักษา.....ค่าของป่ามากอนันต์
 ร่วมมือปกป้องกัน.....คืนป่าให้น้ำให้ลมบุญ

เพลง ใบเฟิร์น เรย์ สัม - 18/02/2005

ฉันคือต้นไม้

ต้นไม้ไม่มีค่า.....อยู่ในป่าดงพงไพร
 ล้ำธารและน้ำใส.....ไหลเคียงข้างตลอดมา
 สัตว์ป่านั้นมากมาย.....แต่ก็หายพันธุ์ดับตา
 เพราะพรานต่างตามล่า.....แล้วก็จับเอาไปกิน
 จวบจนทุกวันนี้.....ป่าที่มีแทบสูญสิ้น
 สัตว์ป่าและผืนดิน.....กลายเป็นถิ่นของชุมชน
 ชาวบ้านเริ่มศรัทธา.....ในตัวข้าอย่างมากสิ้น
 ข้าเองก็สับสน.....และงุนงงการกระทำ
 ถนนที่ตัดผ่าน.....ทั้งลำธารเริ่มหมองคล้ำ
 ผู้คนต่างใจดำ.....ปล่อยควันพิษทุกทิศทาง
 ยื่นหยดทุกคืนวัน.....ตัวฉันนั้นช่างอ้างว้าง
 สะพานที่ก่อสร้าง.....เสี่ยงรบกวนสุดจะทน
 ก่อนป่าจะหมดไป.....ควรร่วมมือร่วมแรงคน
 รวมพลทุกแห่งหน.....มาปลูกป่าเพื่อทดแทน

ยู้ย เปิ้ล หมุย บิว 2 - 18/02/2005

ฉันนั้นเป็นต้นไม้.....อาศัยในหมู่พฤกษา
 มีเพื่อนเป็นธารา.....ทั้งภูผาสารภี
 ตัวฉันเป็นร่มเงา.....ไม่เคยเหงามเพราะฉันมี
 นกน้อยขยออดยาหี.....คอยปรานีเกื้อกูลกัน
 ชีวิตเกิดเปลี่ยนแปลง.....ถูกแทรกแซงทุกทุกวัน
 มนุษย์เข้าพัวพัน.....คบคิดกันสัตว์ในป่า
 สุดท้ายสัตว์ทั้งหลาย.....ก็มลายไม่มีค่า
 ผู้คนต่างเข้ามา.....เรียกข้าว่าต้นไม้ใหญ่
 คนผ่านมาบูชา.....เข้าพรรษาผ้าเหลืองให้
 แม่น้ำที่เคยใส.....แห้งเหือดไปไม่เหลือดี
 ป่าใหญ่กลายเป็นเมือง.....ที่รุ่งเรืองด้วยแสงสี
 ธาราเป็นธารา.....รอบตัวนี้ต่างเปลี่ยนแปลง

: โอม แก้ม ฟ้ามอง - 18/02/2005

อดีตในวันนั้น.....พนาสัตนพร้อมเพรียงไพร
 และมีธารน้ำไหล.....สัตว์ใกล้ไกลเป็นเพื่อนกัน
 ผ่านวันเวลาล่วง.....สัตว์ทั้งปวงไม่สูญสิ้นดี
 เพราะป่าต่างลดพลง.....เหลือเพียงฉันป่าเศร้าใจ
 ป่าไม้ที่เคยมี.....ในวันนี้หายไปไหน
 ฝีมือมิใช่ใคร.....สิ่งนี้ใช้คือผู้คน
 พิกพ้อก็ธารา.....กลายเป็นเปลี่ยนมาเป็นถนน
 ป่าเศร้าแสนสุดทน.....เพราะผู้คนไม่รักษา
 พฤษภานันมีคุณ.....สร้างสมดุลงแก่ผืนป่า
 ป่าไม้ต้องจากลา.....เพราะผู้คนมาเบียดเบียน
 พวกเราควรร่วมมือ.....ก่อนพงไพรจะแปรเปลี่ยน
 ทุกคนควรพากเพียร.....คืนไพรสัตว์ที่นั่นกลับมา

นิกส์ ชิง พันซ์ - 18/02/2005

ต้นไม้ใหญ่ในป่า.....สัตว์ต่างพากันอาศัย
 พักผ่อนได้ร่มไม้.....นกชอบใจจิกผลกิน
 ธาราที่ไหลผ่าน.....ได้ลำธารเห็นกรวดหิน
 ปลาว่ายสายน้ำริน.....เป็นทรัพย์สิ้นในพงไพร
 เมื่อคนเริ่มเข้าป่า.....ต่างมาล่าสัตว์ตัดไม้
 ของป่าคนเอาไป.....อย่างไม่เคยเสื่อมระอา
 เหลือเพียงหนึ่งต้นไม้.....คนเอาไว้ไหวบูชา
 ชูดหอยกันนานา.....ไร้สาระกันสิ้นดี
 คนรู้อยู่แก่ใจ.....ที่ตัดไม้ตัดป่านี้
 เหล่าสัตว์ถูกข่ายี่.....สิ้นชีวีมรณา
 ป่าแยเพราะมนุษย์.....ควรเร่งรุดแก้ปัญหา
 ปลุกไม้ช่วยเยียวยา.....รักษาป่าที่หายไป
 พงพีนี้มีค่า.....ยากจะหาสิ่งแทนได้
 ร่มเงาอาหารให้.....กันภัยน้ำท่วมพารา
 พวกเราควรช่วยกัน.....ไม่ตัดฟันเหล่าพฤกษา
 แล้วช่วยกันปลูกป่า.....คืนธรรมชาติดังดงาม

ตัวฉันคือต้นไม้.....อยู่แสนไกลในป่าเขา
 ตัวฉันสร้างร่มเงา.....ผู้คนเข้ามาพักพิง
 วันนี้ดูสับสน.....จะมีคนตัดฉันทิ้ง
 ไม่เข้าใจจริงจริง.....ทุกสิ่งเปลี่ยนตามเวลา
 นึกแล้วน่าน้อยใจ.....ไม่มีใครมองเห็นค่า
 เคยมีคนบูชา.....วันนี้มาเปลี่ยนแปลงไป
 แต่ฉันยังต้องอยู่.....ยังต้องสู้ไม่ไปไหน
 จนวันโลกสิ้นไป.....อาจเป็นได้เข้าสักวัน
 หวังไว้ว่าวันหนึ่ง.....คงนึกถึงคุณค่าฉัน
 มาช่วยรักษากัน.....ป่าไม้นั้นจะสมบูรณ์
 พิชญ์ 2 สุทธิรักษ์ 4

มรรค เอ็ม มินท์ ไหม - 18/02/2005 17:27

..ท่ามกลางหมู่พฤกษา..... ฉันส่งข้างลำธาร
 ผลฉันเป็นอาหาร..... อิ่มสำราญทั้งนกปลา
 ..วันหนึ่งพรานนักล่า..... เข้ามามาตัดรั้นานา
 จนป่าไม่เป็นป่า..... พวกสัตว์ล้าจากหายไป
 คนหนึ่งปักธูปไหว้..... ทั้งไว้ได้โคนต้นไม้
 ตัวฉันไม่เข้าใจ..... ว่าทำไมถึงบูชา
 มนุษย์เข้าใจยาก..... ปัญญามากฉลาดกว่า
 แต่พวกเขากลับศรัทธา... สิ่งธรรมดาอย่างต้นไม้
 ความเจริญบุกรุกป่า..... ถนนตัดมาจากแดนไกล
 ตัดต้นอื่นเหลือฉันไว้..... เลี้ยงฉันไปเพราะชาวบ้าน
 ความสุขของมนุษย์..... ตัวฉันสุดทรมาน
 รถยนต์ถนนผ่าน..... ฉันรำคาญทุกข์เต็มที
 ธรรมชาติเป็นผู้ให้..... ที่ยิ่งใหญ่ในโลกนี้
 มนุษย์แสนอวดดี..... เอาสิ่งที่ไม่ได้สร้าง
 ฉันพบความวุ่นวาย.... คนมากมายผ่านตามทาง
 ปักธูปไว้ตามอย่าง..... บีบแตรบ้างเพื่อบูชา
 ฉันมีแต่ความทุกข์..... อยู่ไม่สุขเหมือนในป่า
 บางครั้งฉันคิดว่า..... จะดีกว่าถ้าฉันตาย

นุ้ย เหมียว บิว1 ห้องม.2/ep1 - 18/02/2005

พวกเราคิดว่ากาพย์ของ เพลง ไบเฟิร์น เรย์ ลัม เป็นกาพย์ที่ดีที่สุดเพราะ ทั้งการใช้ ภาษาและสำนวนในการแต่งกาพย์นั้น เพราะมาก และได้ใช้คำศัพท์ต่างๆที่มีความหมายเดียวกันและไพเราะเข้ามาช่วยในการแต่งกาพย์ และการวาดรูปประกอบก็ ยังสอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในกาพย์อีกด้วยและการระบายสีของรูปภาพก็ยังระบายอย่างมีสีสันสวยงาม

: เป็ ไผ่ ขวัญ ชังค์ - 21/02/2005 14:21

...ผลงานที่ดีที่สุด...

...ผลงานของ เพลง ไบเฟิร์น เรย์ ลัม เพราะ ความถูกต้องของฉันทลักษณ์ชัดเจน
 สัมผัสใน สัมผัสนอกถูกต้องไพเราะ เนื้อหากระชับ ไม่ยืดเยื้อ ง่ายต่อการเข้าใจ การใช้ภาษาและคำสละสลวย
 ไพเราะ เนื้อหาของบทกลอนที่แต่งสอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่านในหนังสือ ภาพประกอบสวยงาม
 เสื่อให้เห็นความหมายของบทกลอนอย่างชัดเจน...

...ผลงานของด.ญ.เกวลิน อินทชาติ เลขที่ 9 ด.ญ.รังสิยา เทพนวล เลขที่ 16 ด.ญ.อริกา นุมนวล เลขที่ 21
 เพราะ ความถูกต้องของฉันทลักษณ์การใช้คำรวมทั้งสัมผัสที่ชัดเจน เนื้อหาของบทกลอนสอดคล้องกับเนื้อหา
 ในหนังสือ รูปภาพประกอบสวยงาม เสื่อความหมายตรงกับบทกลอน อีกทั้งเนื้อหาไพเราะและ
 น่าอ่านเป็นอย่างยิ่ง...

ณัฐกานต์ ขำแก้ว เลขที่10 สโรธร ไพฑูรย์ เลขที่17

ผลงานที่ดีที่สุด ทั้งในส่วนของกาพย์ และรูปภาพประกอบ พวกเราคิดว่าเป็นผลงานของ ด.ญ. พุทธาพร สุวรรณรักษ์ ด.ญ. กัญญาญา คุณหงษา ด.ญ. กัทธรสุดา สุขขำ ด.ญ. วรจรัส ธนสิริรักษ์ ม.2/11A

1. ความถูกต้องของฉันทลักษณ์

-ด้านฉันทลักษณ์ พวกเราทำได้ดีมาก สัมผัสถูกต้องทุกสัมผัส

2. ภาพประกอบ

-ภาพประกอบทำออกมาได้ดี มีความสวยงาม และสอดคล้อง มีการใช้โทนสีที่แตกต่างกัน เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของสภาพแวดล้อมในอดีต กับปัจจุบัน ซึ่งตรงกับเนื้อเรื่องในหนังสือที่เรียนมา

3. การใช้ภาษา

-ใช้ภาษากระชับรัดกุมสื่อความหมายได้อย่างดี เข้าใจง่ายและมีการเสนอความคิดเห็นในตอนท้ายของกาพย์ด้วย

4. เนื้อหา

-มีความสั้น กระชับเพียงแค่ 7 บท แต่สามารถสื่อความหมายออกมาได้เป็นอย่างดี และมีเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่องที่เรียนอยู่ในห้องเรียน

เนื้อหาของกาพย์ท่อนที่โดนใจที่สุดคือ

จวบจนทกวันนี้.....ป่าที่มีแทบสลบสิ้น

พวกเราร่วมความเหินวากลุ่มหมผลงานด้านการแต่งกาพย์ยาน 11

จากเรื่องสั้น "ฉันทลักษณ์ไม้" ได้ดีที่สุด คือ กลุ่มของ

ด.ช. สุรวรงค์ หิตรีตัน

ด.ญ. นภิศา กัทธประญากุล

ด.ญ. วิภาวี ตันตาปลกุล

เพราะ ผลงานของกลุ่มนี้มีความไพเราะ มีสัมผัสบังคับที่ถูกต้อง

และมีการใช้สัมผัสในเพื่อให้เกิดความไพเราะมากยิ่งขึ้น

แต่ในช่วงท้าย สัมผัสในลดลงไป ทำให้ความไพเราะลดลงไปด้วย

ทางด้านเนื้อหา มีการเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง แต่มีเนื้อหาบางส่วนที่

ไม่ตรงตามเนื้อเรื่อง เช่นในวรรคที่กล่าวว่

"พิภพอีกธรรมา.....กลายเป็นแผ่นดิน"

ซึ่งในเนื้อเรื่องกล่าวว่า แผ่นดินแปรเปลี่ยนไปเป็นถนน ส่วนสายน้ำยังคง

คงอยู่เพียงแต่มีสภาพที่แย่งลงกว่าเดิม

การใช้ภาษามีความกระชับ ชัดเจน และเข้าใจได้ง่าย

ส่วนทางด้านรูปภาพประกอบนั้น สอดคล้องกับเนื้อหาดี

แต่ยังขาดความชัดเจนและความสวยงาม

พวกเราคิดว่ากลุ่มที่มีรูปภาพประกอบที่สวยงามที่สุด คือ กลุ่มของ

ด.ญ. อัญชนก ทูรภาณุประพันธ์

แต่ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหาเท่าที่ควร เพราะรูปไม่สามารถสื่อถึง
ผลที่ตามมาจากการกระทำของมนุษย์

: ใบบัณฑิต เรย์ เพลง สัม - 22/02/2005 16:23